

דעם רבינ'ס

בס"ד

סוכות תשפ"ד
גליון 159

עוּכט

אײערע קינדער זאָלט איר מודיע זײן
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א טעם פון סוכות

ברוך אתה
בבואך

זאת לא שמחה
עדין, לצעק פל
היום רבונו של
עולם הטעימנו
נא טעם סוכה,
איזה טעם
שמועמין אחר
פך ב"ה הסוכה"
(פירוש אור אברהם ט"ז)
סוכות במבטילית, י"ב

ר' נתן זאגט אז ס'איז
דא נאך פֿעסערס פון
דעם... שרייבן צום
פאטער 'הטעימני
טעם סוכה'

נאך ווען מען ארבעט
שנוער אויף די סוכה
שפירט מען אן אנדערן
טעם אין סוכה...

מעורר זיין די רחמנות

א גוטן שבת און א גוטן יום טוב פאר אלע לעכטיגע קינדער

מיט שטייען שוין ברוך השם אין די העכסטע טעג פונעם יאר, וואס ווערן אנגערופן "זמן שמחתינו" לאמיר זען וואס זאגט דער הייליגער רבי וועגן שמחת יום טוב.

עס איז פארהאן גאר א שיינער ספר וואס ווערט אנגערופן "לקוטי עצות אידיש" וואס דאס האט מחבר געווען איינער פון אונזערע גרויסע לייט אין אומאן וואס האט געהייסן רבי שמשון בארסקי זצ"ל אן אייניקל פון רבין זי"ע, דער ספר איז געבויט אויפן ספר "לקוטי עצות" וואס רבי נתן האט געמאכט אויפן ספר לקוטי מוהר"ן. די מעלה פון דעם ספר איז אז ער האט דאס געשריבן אויף גאר א גרינגע און לייכטע שפראך, אז יעדער איד אין יעדן מצב אין יעדן עלטער זאל דאס קענען פארשטיין, דער ספר איז געבויט - לויט ערכים, לויט די אלף בית. אין אות מ' איז דא אן ערך וואס רופט זיך "מועדי השם". אין אות ב' פון שלש רגלים שרייבט ער אזוי.

"דער עיקר שמחה פון א מענטש איז נאר פון די מצות, די שמחה וואס מען פרייד זיך אז מען איז קלוג אדער רייך אדער שטארק איז א פאלטשע שמחה, אזוי ווי מען זעט אז ווען א מענטש גייט אנוועק פון דער וועלט בלייבט אים גארנישט איבער פון זיין שטארקייט רייכקייט אדער קלוגשאפט, דעריבער איז דער עיקר שמחה וואס איז פדאי זיך צו פרייען נאר אז מיר האבן יראת שמים און מיר האלטן תורה ומצוות.

דער עיקר שמחה איז אין הארץ פונעם מענטש, אז

א מענטש דארף אמת'דיג שפירן אין זיין הארץ די חשיבות און די טייערקייט פון יראת שמים און מאכן א מצוה פארן אייבערשטן, עס איז נישט פארהאנדן קיין גרעסערע פארמעגן פון דעם, און נאר דאס איז די גרעסטע טובה פאר'ן מענטש אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט. טאמער א מענטש וואלט אריינגעקלערט אין דעם וואלט ער געווען גאר פרייליך אז ער האט די געוואלדיגע זכיה צו מאכן דעם רצון פארן איינציגן מעכטיגן גרויסן באשעפער וואס ער איז דער קעניג און מושל אויף דער גאנצער וועלט.

בפרט יעצט אין "זמן שמחתינו" ווען די שמחה פון אלע מצות פון א גאנץ יאר נעמט זיך צוזאם אין די דריי ימים טובים, און מען איז זוכה צו פילן די קדושה און שמחה פון אלע מצות וואס מ'האט געטון א גאנץ יאר, אפילו עס איז געטון געווארן אן א שלימות, איז אבער פארט דא אין יעדע מצוה א נקודה טובה א קליינע ריינע פינטל לשם שמים, (אזווי ס'שטייט אין תורה אומרה רפ"ב) און אין יום ווערט נתעורר די הייליגקייט און די שמחה פון אלע נקודות טובות, דערפאר דארף מען זייער פרייליך זיין מיט די ביסל גוט'ס, ספעציעל יעצט אין יום טוב דארף מען זיך שטארקן מיט שמחה אזוי ווי עס שטייט קלאר אין פסוק "ושמחת בחגך".

רבי נתן אין לקוטי תפלות (תפלה ל') בעט זיך ביים אייבערשטן:

העלף אונז צו מקבל זיין די שלש רגלים פסח שבועות סכות מיט גרויס קדושה מיט א גרויסע געוואלדיגע שמחה, און מיר זאלן מכבד זיין אלע רגלים מיט אלע מיני כבוד מיט עסן, טרינקן, מיט ריינע קליידער, און אכטונג געבן נישט צו מאכן מלאכות וואס מען טאר נישט. און האבן א גוטע הארץ און דאווענען המשך אויף זייט 9

איין אעשה'ס

בשר באשטער באווייט וואונדער
פאר זיינע ליבה קינדער

ביים ריכטיגן אדרעם

די וואך האט מיין פעטער געמאכט א סיום הש"ס. מיין מאמע האט מיר געהייסן אנטײל נעמען און פארן גלייך נאך חברה (מתמידים). וויבאלד עס איז געווען אין יענעם געגנט א הכנסת ספר תורה איז געווען די וועג פארמאכט און דער באס געפארן דורך אן אנדערע וועג, און איך האב זייער געבעטן דער דרייווער ער זאל זיך אפשטעלן אבער ער האט בשום אופן נישט געוואלט, עס איז גאנץ מעגליך אז ער האט דאס געטון ווייל ער איז געפארן אויף א הויפט-וועג וואס איז היפש סכנה'דיג פאר א קינד אליין אראפצוגיין, למעשה האט ער נישט געוואלט, נאך פיל בעטענישן האט ער זיך אפגעשטעלט אויף אן ארט. איך גיי אראפ פון באס און איך האב ערשט דעמאלט באמערקט אז די פלאץ איז די נאנטסטע צו די דירה וואו מיין פעטער וואוינט...

כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, אפילו מען זעט עס נישט אויפן ערשטן מינוט.

דער ריכטיגער דאקטאר

לכבוד די חשוב'ע מערכת "דעם רבי'נס ליכט".

איך וויל אייך מיטטיילן מיט מיין מעשה'לע. איך בין מקורב געווארן צום אור פון רבי'ן אין מיינע בחור'ישע יארן פאר עטליכע יאר צוריק. זייענדיג דאס ערשטן מאל אין אומאן בין געווארן זייער איבערגענומען און באגייסטערט פון דעם אז דער רבי האט געזאגט: "ווער עס קומען צו מיין ציון און זאגן די צען קאפיטלעך פון תיקון הכללי וועל איך אים ארויסנעמען פון שאול תחתית". איך האב באקומען א שטארקע רצון אז מיין טאטע זאל אויך זוכה זיין צו קומען כאטש איין מאל אין לעבן און זוכה זיין צו זאגן דארט דעם תיקון הכללי. פארשטייט זיך אז איך האב זיך גענומען מתפלל זיין אויף דעם.

מיין טאטע איז נישט קיין ברסלב'ער, אבער דער אמת'ער פראבלעם איז אז ער איז קראנק אויף זיינע פיס און קען נישט גיין אליין, ער זיצט א גאנצע צייט אין א רעדער-שטול, אויך פארמאגט ער א ספעציעלע בעט, דערפאר נעכטיגט ער קיינמאל נישט איבער אין א פרעמדע שטוב.

ווען מיינע געשוויסטער האבן געהערט ווי איך פארמער תפלות וועגן אומאן, האבן זיי געלאכט פון מיר און געזאגט: "לאז זיך אפ פון זיינע נארישקייטן, דו ווייסט נישט אז טאטי איז אפילו נישט געווען ביי מושי'ס (מיין שוואגער'ס) באווארפן? ווי פאלט דיר איין אז ער וועט אנקומען אין א צווייטן לאנד??"

איך האב נישט געענטפערט, ווייל איך האב געוואוסט עפעס וואס זיי ווייסן נישט, אז מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן, נישט קיין

אונטערשייד צווישן שווערע אדער גרינגע זאכן, אזוי אויף האב איך געוואוסט אז מען עקשנ'ט זיך ביים רבי'ן פועל'ט מען זיכער!

עס גייט אריבער א תקופה וואס איך בין מתפלל. אין א טאג קומט איינער אריין צו מיין טאטן און זאגט אים אז עפעס א גרופע דאקטוירים האבן א געוויסע אומלעגאלע מעדעצין פאר זיינע פיס, דעריבער האנדלט מען נישט מיט דעם אין די געווענליכע לענדער, אבער עס זענען פארהאנען א געוויסע גרופע דאקטוירים אין אוקריינע וואס האנדלען יא דערמיט אונטערן טיש.

מיין טאטע האט עס אנגעקומען זייער ערנסט און זיך גלייך פארבינדן מיט די גרופע, זיי האבן אים קאלטבלוטיג געמאלדן אז ער וועט צאלן א פרייז, נישט ווייניגער פון 70,000 דאלאר !! מיין טאטע איז געווען גרייט צו צאלן דעם פולן פרייז. דער עיקר אז ער זאל שוין קענען גיין מיט זיינע אייגענע פיס געזונטערהייט!

איך שטיי אין דער זייט און זע ווי מיין חלום הייבט אן ווערן פארווירקליכט, מיין תפלה ווערט געהערט. למעשה האט מיין טאטע גוט געוואוסט ווי שווער עס וועט אים אנקומען און וויפיל כוחות דאס וועט אים אפקאסטן, אבער ער האט אויף גארנישט געקוקט און זיך ארויסגעלאזט און די שווערע רייע. ווי נאר ער איז אראפגעשטיגן פון עראפלאן אין לופט-פעלד פון קיעוו, האט אים

אפגעווארט א באקוועמע טעקסי פון די גרופע וועלכע וועלן אים פירן צו א טייערן האטעל אין געגנט.

פלוצלינג איז פאר מיין טאטן אריין עפעס אין קאפ... אז ער מוז קודם פארן קיין אומאן צום ציין פון רבי נחמן און זאגן דארטן תיקון הפללי. מיין טאטע איז א גרויסער עקשן, אויב האט ער עפעס מחליט געווען וועט ער עס געוויס אויספירן אן זיך ביקן פאר קיינעם.

אפשר פארסטו זיך אויסרען פון די שווערע רייע? האט אים זיין געהילף געפרעגט? נישטא מיט וועמען צו רעדן! "פאר איך גיי צו ר' נחמן פאר איך אין ערגעץ נישט" האט מיין טאטע מיט זיכערהייט אויסגערופן.

"עס איז אבער איבער דייע כוחות, עס איז ממש סכנות נפשות", האט דער יעניגער פרובירט אים איבעררעדן. אבער מיין טאטע האלט זיך ביי דאס זייניגע. דער דרייווער האט בליט ברירה אויסגעדרייט דאס רעדל צו פארן קיין אומאן.

צו מיין גרויס פרייד, איז מיין טאטע אנגעקומען צום ציין הקדוש און האט טאקע זוכה געווען צו זאגן דארט דעם תיקון הפללי. פון דארט איז ער גלייך אפגעפארן צום האטעל, ווי מען האט אים סערווירט פון שענסטן און בעסטן, פארשטייט זיך אז מיין טאטע האט פון גארנישט געקענט טועם זיין ווייל עס איז נישט געווען כשר, די גרופע האבן דאס אלעס צוגעשטעלט

און באצאלט. מיין טאטע איז אריבער די

... איין א זיסער שְׂלֵאָף...

“אייןער פֿעלט” רופט אויס פֿעטער יִעֲנָקֵל, שְׂטִייענדיג אין לופט-פֿעלד דְרִי אַזײַגער ביינאכט מיט אלע רענצֶלעך גרייט אויפצוגעבן. ווער פֿעלט?! קוקן אלע מיט וואונדער!

יעֲנָקֵל נעמט נאכאמאל אפיר אלע טיקעטס וואס ער האט נעכטן ארויסגעדרוקט און איז ספֿעציעל אַראַפּ צו זײַן חֵבֵר וואס קען ליינען ענגליש ער זאל אים פֿארליינען צו ער האט טאקע ארויסגעדרוקט אלעמענס בילעטן.

צווישן דער זיידע ברודער און אייניקלעך פון משפּחת ל. וועלכע האבן צוזאמען געקויפט ספֿעציעלע ביליגע טיקעטס, ביי זייער טראוועל אַגענט וואס איז שוין צוגעוואוינט צו דעם, ער קען שוין כמעט אויסנווייניג די נעמען פון משפּחת ל. זיי קויפן אלע יארן די טיקעטס און באשטעלן די וועגן קיין אומאן. אָבער דער אַגענט האט דאסמאל אויף (בטעות?) צוגעלייגט איין נאמען וואס ער האט געהאט אין קאמפיוטער, אַרײַ ל.

אַרײַס טאטע וואוינט אין בְּנֵי בְרַק, ער האט נישט געוואוסט אז מען האט באשטעלט א טיקעט פאר זיין ניין יעריגער אינגל. פֿעטער יעֲנָקֵל וואוינט אין ירושלים ער ווייסט נישט פֿארוועם מען האט באשטעלט טיקעטס ווייל דער עלטערער ברודער משה האט דאס באשטעלט און ער איז שוין אפגעפֿארן אנהייב וואף קיין אומאן, משה האט נאך אַנגעיאַגט - פֿארן ארויספֿארן קיין אומאן צו קלינגען יעֲנָקֵל ער זאל זיך אפגעבן מיט די טיקעטס.

מעדיצינישע באהאנדלונגען אָבער עס איז געווען ווי אויסגעזויגן פון די פינגער, ער האט גארנישט משפיע געווען אויף אים. ליידער איז ער אהיים געפֿארן פון שפיטאל פיל מיט עגמת נפש, אָבער ביי מיר אין הארץ האב איך גוט געוואוסט צוליב וועלכע סבה ער איז געקומען קיין קיעוו, ווייל ער האט באקומען א הזמנה פונעם גרויסן צדיק, דער גרויסער דאקטאר. אפילו אזא קראנקער מענטש וואס שלעפט זיך קוים ביזן שול, וואס האט מיר געמאכט אויסזען אוממעגליך אים צו זען אין אומאן האט בוכות מיינע תפלות זוכה געווען צום גרויסן תיקון פון הייליגן רבי'ן, די אַמֶת'ע ריינע רפואה... אזוי ווי דער הייליגער זאגט אין ספורי מעשיות, און איך הייל זי...

מיין וועג קיין אומאן אינמיטן חלום

אַרײַ ליינט קריאת שמע, ער גרייט אן נעגל וואסער, עס איז אים זייער שווער אריינצוגיין אין בעט. עס איז צוויי טעג פאר שבת סליחות, אין שטוב איז לעבעדיג, אַרײַס טאטע און צוויי ברידער - בחורים לאזן זיך יעצט ארויס קיין אומאן צום קבוץ אויף ראש השנה, אָבער פאר אַרײַס איז עס זייער שווער, ער בלייבט איבער אינדער־היים, ער האט דאך מתפלל געווען און געבעטן ביים באשעפער אז ער וויל אויף פֿארן. אָבער דער אויבערשטער ווייסט וואס עס איז גוט פאר אים, ער זעט נאך ווי מען שלעפט אלע רענצֶלעך און די טיר ווערט פֿאַרמאַכט, זיי געבן צדקה פֿארן ארויספֿארן אויף אזא לאנגע וועג און... ענדליך פֿאַרמאַכט אַרײַס זיינע אויגעלעך און שְׂלֵאָפּט

שְׁטִייעֵן דא אין עירפארט עטליכע ברודער פון משפּחת ל. און איין טיקעט האט נישט קיין פּאספּארט... אַרײַ ל. האט אַ טיקעט אָבער ער איז נישט דא.

וואס זאל מען טון?! פּאָרפּאלן! סײַ ווי אַ ביליגע טיקעט, שוין זאל זיין אזוי. אָבער גיין ווערט אַ טענה׳רײַ צווישן די ברידער: "משה, דיין אַרײַ האט שוין אַ טיקעט פּאַרוואס זאל ער נישט פּאַרן?".

"אַרײַ" לערנט אין אַ חשובֿע תּלמוד תּורה, עס לערנען דאָרט נישט קיין סך קינדער, דער משגיח וועט זיכער זיין ברִגז אז איך וועל אים אַוועקנעמען אויף אזויפיל טעג פון חדר" ערקלערט זיי משה.

עס ווערט אַ ושושקערײַ, יעדער זאָגט זיינע דעות. די זייגער האט אויף וואס צו זאָגן, עס איז ווייניגער פון צוויי שעה צום פּליגער זיך צו הייבן, משה מאכט אַ שניעלן ישוב הדעת, ער נעמט מיט קוראזש דעם טעלעפּאן אין האַנט און קלינגט דעם משגיח... דריי אזויגער ביינאכט...

עס קלינגט דריי מאל און ער האקט שניעל אַראַפּ... עס גייט אַריבער אַ האַלבע מינוט, דער משגיח קלינגט צוריק, משה גיבט נישט צופיל צייט, ער איז שניעל מסביר פאַרן משגיח דער מצב וואס האט אים געצווינגען צו רופן טיף אין נאכט, "איך וואלט נישט גענומען אזא חצפה, נאר איך שטיי אין לופטפעלד, מיין אַרײַ האט אַ טיקעט קיין אומאן, איך האב נישט געוואוסט... איך ווייס אז ער האט וויכטיגע למוּדים אין חדר, איך בין דאך אויך אַ מלמד, ערקלערט משה, איך פאַרשטיי ווי וויכטיג ס'איז פאַר אַ אינגל צו מיטהאַלטן, אָבער...

דער משגיח מאכט אַ שניעלן חשבון. 'די פּרקים קען

שוין אַרײַ, די בלעטער אויף, אַקע, ער דארף נאך איבערלערנען פון דף... ביז דף... "איך פאַרלאז זיך אויף אזא גוטער מלמד ווי דיר אז דיין אַרײַ וועט אין אומאן איבערלערנען די פאַר בלעטער גמרא, פאַרטס לחיים ולשלום און פועל'ט אויס אלעס גוטס, אַ גמר חתימה טובה..."

ווי דערזעט מען יעצט דעם קליינעם אַרײַ אין לופטפעלד, מען קלינגט אַהיים אין שטוב, אלע קינדער וועקן זיך אויף ווען די מאמע טרייבט אַרויס אַרײַ פון בעט, מען פאַקט צוזאַם אין אַ זעקל וואס מען זעט פאַר די אויגן... די איבעריגע וועט מען שוין נאכשיקן... מען באשטעלט אַ הימישן דרייווער און יענקי איז אויפן וועג...

אַ שעה פאַר דער פּליגער הייבט זיך שטייט אַרײַ מיט זיין פּאספּארט ביים איינטשעקן, דער אַרבעטער וואס האט אַביסל מיטגעהאַלטן די סצענע רופט זיך אַן: "איך האב געזען אויפן ליסט אז איין קינד פּעלט, אָבער איך האב זיך נישט געוואלט אַרײַנמישן, אָבער איך זע אז ער איז אַנגעקומען..."

אַרײַ איז נאך אינמיטן חלום ווען ער זעט זיך זיצן אין עראפּלאן, מען הייבט זיך שוין, מען פאַרט צום הייליגן רבי'ן... מיין תּפלה איז נישט געווען אומזינסט, דער באשעפּער האט מיך אויסגעהערט!

(מעשה שהיה ערב ראש השנה תשפ"ד, נעמען געטוישט)

אויפגעטוישט די גזירה

די מגפה האט נישט געשפּעטיגט אַנצוקומען אויף ביזן טיר פון אַנשי שְלומנו, נישט נאר דאס, נאר זי האט זיך ווילד ארויפגעוואַרפן אויף איינעם פון די אויסגעצייכענסטע פון די חבורה, דאס איז נישט געווען קיין אַנדערער ווי דער חסיד הרב הגאון רבי מתת'י באַרזעסקי זצוק"ל, דער אויסטערלישער שרף און פּרוש, און אויסגערופּענער תּלמיד חכם מיט וועם דער רב פון שטאט רעדט זיך דורך מיט אים שווערע הלכה'דיגע שאַלות - פּונקט ער איז יעצט אַנגעטראפן געווארן מיט די טויטליכע מחלה.

דער צושטאַנד פון ר' מתת'י האט זיך שאַרף פאַרערגערט, יעדע פּרואוואו אים צו פאַרגרינגערן און אים היילן האט זיך אויסגעלאזט מיט גאַרנישט, זיין קערפּער האט אַנגעהויבן איינגיין, ביז עס האט זיך שוין קלאַר אַנגעזען אז דער מענטש איז שוין מער צו די זייט פון די טויטע ווי צו די

אַ פּחד און אַ שרעק הערשט אין די שטאט אומאן אין יעדן ווינקל. אַ געפערליכע מגפה האט זיך אויסגעשפּרייט צווישן די איינוואוינער, עס איז כמעט נישט פאַרהאן קיין איין משפּחה וואס איז נישט באַטראפן געווארן פון די מגפה. די הענט פון די חבּרא קדישא זענען ליידער געווען איבערגעפולט מיט אַרבעט.

דער מלאך המות שוויגט נישט קיינעם, יונגעלייטלעך, פּרויען מיט קינדער, אויך זיי ווערן געצייילט צווישן די טויטע אין דעם שרעקליכן אפידעמיע.

די שול'ן אין אומאן זענען איבערגעפולט מיט מתפללים, די ברסלבע חסידים הערן נישט אויף צו דאווענען ביים ציון פונעם הייליגן רבי'ן, זייערע תּפלות שפּאַלטן הימלען, אבער די אפידעמיע גייט ווייטער און, און פאַרשפּרייט זיך ווייטער מיט יעדע פאַרבייגייענדע טאג צולינגינג נאך טויטע.

אויגן די געוואלדיגע קדושה פון ר' מתת'י, זיין געוואלדיגע התמדה, וויאזוי ער לערנט מיט אזא זעלטענע מתיקות און השתפכות הנפש. זי דערמאנט זיך וויאזוי פון קליינזייט און איז ער געזיצן און געלערנט "אמר אבי..." און פלוצלינג הייבט זי אויף אירע אויגן צום הימל, און זי גיסט זיך אויס איר הארץ ווי א קליין בעטנדיג קינד "אוי, הייליגער אבי... איך בעט דיר רבוננו של עולם! האב רחמנות אויף מיר אין דער זכות פון אבי..."

וואס וואלט די צדיקת נישט געטון פאר איר קינד - אלעס וואס קען נאר ארויפקומען אויפן געדאנק בדי איבערצולאזן ר' מתת'י ביים לעבן. לאנגע שעות האט זי פארברענגט ביים ציון פונעם הייליגן רבי'ן, אבער די טעג זענען פאראויס געלאפן, אויסגעזען האט עס ווי די טויערן פון הימל זענען פארשלאסן, דער צושטאנד פונעם חולה האט זיך קריטיש פארערגערט, אט רישט מען זיך אויפן ערגסטן... ווען די מאמע, די צדיקת גיטל, האט געזען וואו עס האלט די מצב, האט זי זיך אָנגעגארטלט מיט א זעלטענע שטארקייט און איז ווידער ארויף צום ציון פונעם הייליגן רבי'ן און האט

לעבעדיגע. די קרענק האט אים גענצליך פאראליזירט אים נישט ערלויבנדיג אראפצוטרעטן פון בעט.

אין יענע טעג האט זיך די מאמע פון ר' מתת'י, די צדיקת מרת גיטל, איינקווארטירט אין אומאן. געווען איז דאס די השגחה עליונה וואס האט אזוי צוגעפירט איר אריבערצוברענגען פון דעם ווייטן פוילן קיין אומאן, דוקא אין אט די שווערע מאמענטן.

געווען איז דאס ווען זי האט זיך אנגעהויבן עלטערן אין פריידן נאכ'ן אויסגעבן אלע אירע קינדער פון שטוב, צווישן זיי דער חסיד ר' יצחק גרשון בארזעסקי פון ווארשע (דער טאטע פון הרה"ח ר' יעקב זאב בארזעסקי ז"ל וואס איז שפעטער ארויף קיין ארץ ישראל און מיט די איינפלוס פון אירע קינדער, איז זי מיט איר מאן ר' נחום געווארן געטרייע ברסלב'ע חסידים.

די איבערגעגעבענע מאמע האט נישט געוואוסט וואו זיך אהינצוטאן, זי איז נישט געווען מסוגל צוצוקוקן וויאזוי איר טייערע תכשיט'ל גייט איין, פארנט פאר אירע אויגן, זי האט געלייגט פאר אירע

אויסגעפלאצט אין אַ יאָמערליכן געוויי, פון טיפעניש פון האַרצן ווענדט זי זיך צום רבי'ן און שרייט: "רבי! איך בין שוין און אלטע פרוי, איך האב שוין זוכה געווען חתונה צו מאכן אלע מיינע קינדער וואס דער אויבערשטער האט מיר געשאַנקען, מיין לעבן איז שוין נישט אזוי חשוב ווי דאס לעבן פון מיין קינד ר' מתת'י, ער איז נאך יונג, ער פארמאגט אַ ווייב מיט קליינע קינדער וועלכע זענען אָנגעוויזן אויף אים" און דאן מיט אירע טיפּסטע שטורמישע געפילן רופט זי אויס: "איך וויל מאכן אַ 'טויש'... אויב עס איז שוין אָפּגעסטעמפלט די גזרה וויל איך אז דאס זאל גיין אויף מיר, איך וועל גיין אַנשטאט מיין קינד מתת'י און ער זאל געזונט ווערן און פארבלייבן ביים לעבן..."

פארענדיגנדיג איר הייסע מאדנע תפלה געבט זי אַ קיש דעם הייליגן ציון, זי קערט זיך צוריק צו איר שטוב, זי גייט אריין אין בעט, ליינט ערליך קריאת שמע מיט כוונה,

ווען נאך אין יענע נאכט פארשפרייט זיך די פארקטיגע שמועה: די איבערגעגעבענע מאמע די צדיקת איז נפטר געווארן!!!

פון די אנדערע זייט האט זיך באשיינפערליך אָנגעזען די וואונדערליכע נס, די באקו פונעם קריטישן חולה איז ווי פון פריש געפארבט געווארן, ווען די אַרומיגע זעען בחוש פון שעה צו שעה וויאזוי זיין מצב גייט צום פארבעסערונג מיט אַ שנעלע אַימפּעט, העכער דעם נאטורליכן שטייגער.

נאך אין יענע טאג איז פאָרגעקומען די לוייה וואס איז אַרויס אויף איר וועג צו די זייט פונעם נייעם בית-החיים, ווען צום גרויס וואונדער ווערט זי באַגלייט אין שפיץ פון איר זוהן ר' מתת'י, וואס שטייט אויף זיינע צוויי פיס געזונט און שטארק.

ר' מתת'י האט זוכה געווען צו נאך אַסאך גוטע געזונטע יארן אלץ אין זכות פון זיין חשוב'ע מאמע וואס האט געמאכט אַ בייט צו שענקען איר זון אַ מתנה, לעבן!

המשך פון זייט 2

מיט גרויס כוונה און מיט אַ גרויסע התעוררות אזוי ווי אַ איד דארף דאווענען און זיך אויף פירן אין יום טוב. העלף מיר באשעפער צו מאכן אַסאך מצות אַ גאנץ יאר מיט גרויס שמחה און מיט גרויס קדושה און אלע מצות זאלן זיך צאמקומען צו די הייליגע הארץ וואס דאס איז די שלש רגלים, און דורך דעם וועלן מיר זוכה זיין צו שמחת יום טוב באַמת, און מיר זאלן גאר פרייליך זיין אויף דעם וואס די האַסט אונז אויסגעקליבן פון אלע פעלקער.

אַ דערמאנונג פאר אלע קינדער. קומענדיגן דינסטאג ח"י תשרי איז דעם הייליגן רבי'נס יאַרצייט, לאמיר אריין כאפן וואס מען קען אין דעם הייליגן טאג.

דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל שוין מקים ווערן די תפלה פון יום טוב "בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשה על מכונן, וְשֵׁם נֶעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיהָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי יוֹם" אַ לעכטיגן און יום טוב.

דער ריינער קוואל

בערעלע - שלום עליכם זייד, איר זענט נאר לעצטע וואך אנגעקומען פון אוימאן נאך א לאנגע רייזע.

זיידע - הא, געוואלדיג! געלויבט דעם באשעפער. טאקע א לאנגע נסיעה געווען. איך בין אהיים געקומען זייער אויסגעמוטשעט פון אזוי אסאך שעות פארן, אבער ברוך השם, כ'האב זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן קבוץ ראש השנה ביים רבי'ן, דאס וועגט אלעס איבער! דער רבי האט געזאגט "אז ווער עס איז געווען ביי אים ראש השנה קען זיך פרייען א גאנץ יאר!"

בערעלע - איך האב געהערט אז ס'איז געווען א גרויסע קבוץ דאס יאר, אסאך אידן זענען געקומען צו פארן.

זיידע - יא, ס'איז א מורא'דיגע קדוש השם צו זעהן כלל ישראל פון אלע קרייזן קומען זיך צוזאמען ביים גרויסן צדיק דער ראש בני ישראל מיט אזא

שמחה, ווען יעדער איינער איז אריבער א לאנגע רייזע ביזן אנקומען. דער רבי האט געזאגט אז פונעם גיין נעמען די פערד צו פארן צו אים, אזוי אויך יעדע טריט וואס מיר פארן צו אים ווערט פון דעם גרויסע זאכן! געב א טראכט וויפיל טריט און וועגן איז די יאר געווען ביי די נסיעה צום רבי'ן? וויפיל תקונים האט מען זוכה געווען צו מאכן דאס יאר? לאמיר האפן אז דער באשעפער זאלן אויז געבן א זיס יאר. מיר זאלן זוכה זיין צו זיין ערליכע אידן, עוברי השם באמת ווי אזוי דעם רבי'נס ווילן איז געווען.

בערעלע - עס זעט מיר אויס אז נאר גרויסע מענטשן קענען זיין עוברי השם...

זיידע - אוי וויי בערעלע, פארנוואס זאגסטו אזוי?

בערעלע - ווי אזוי קענען קינדער זיין עוברי השם? אנהויב חדש אלול האב איך באשלאסן ביי מיר אז איך גיי דינען דעם אויבערשטן! זאל זיין וואס זאל זיין! כ'האב געטראכט אז איך גיי לערנען לאנגע שעות, און דאווענען הויך מיט אלע כוחות, אינזינען האבן יעדעס ווארט... כ'האב געוואלט גיין ביינאכט אין די וועלדער צווישן די ביימער מאכן התבודדות אזוי ווי ר' שמואל שפירא און אלע גרויסע

עובדים... אויסרריסן מיין פעס און
מער זיך קיינמאל נישט אויפֿרעגן...
זיידע - הוּ האָ... הוּ האָ... גרויסע זאכן
האַסטו געוואלט...

בערעלע - אָבער כ'האַב געוואלט און
ס'איז גארנישט געווארן פון דעם...
לערנען אַביסל מער איז מיר געווען
שווער, ווער רעדט פון לאַנגע שעות...
און דאווענען הויך אין שול האב איך
זיך געשעמט זיך צו נעמען שרייען...
ווען מיין מאמע האט געהערט אז
איך וויל גיין אין וואלד האט זי מיר
שטרענג אנגעזאגט אז זי לאזט נישט
בשום פנים ואופן!... נישט ביינאכט
און נישט בייטאג... שפעטער האב איך
זיך געטראפן קריגן מיט מיין ברודער.
ווער רעדט וועגן אויסרריסן שלעכטע
מדות... האב איך שוין פארשטאנען
אז געענדיגט! איך קען נישט זיין אן
עובד השם! אפֿשר ווען איך וועל זיין
א טאטע...

זיידע - חס ושלום, חס ושלום אזוי
צו טראכטן. יעדער איד, גרויס און
קליין, אין יעדן מצב, קען דינען דעם
אויבערשטן! פאר אלעם דארף מען
וויסן א וויכטיגע כּלל, "פקודי השם
ישרים משמחי לב", די באפעלן פון
די הייליגע תורה און די עצות פון די
צדיקים, דארפן אונז פריילעך מאכן!

ס'דארף אונז גוט מאכן אויפֿן הארצן!
אויב עס איז נישט אזוי דארף מען זעהן
פארנוואס, קען זיין אז דו האסט נישט
פארשטאנען ריכטיג וואס עס מיינט אן
עובד השם.

בערעלע - הא, וואס מיינט אן עובד
השם?

זיידע - 'עובד' איז טייטש א באדינער,
א באדינער פון דעם אויבערשטן! וואס
טוט א באדינער? אלעס וואס זיין האר
וויל! קומט אויס אז אן עובד השם איז
איינער וואס וויל טאן רצון השם, ער
וויל טון אלעס וואס דער אויבערשטער
וויל!

בערעלע - איך מיין אז דער
אויבערשטער וויל אונדאי אז איך זאל
לערנען אסאך, דאווענען הויך, און גיין
אין וואלד?!

זיידע - דער רבי לערנט אונז אויס אז
אסאך מאל פארשטעלט זיך דעם יצר
הרע אויף א גרויסע צדיק... דער בעל
דבר איז זיך מתלבש במצוות, ער רעדט
אין דעם איד צו וועלן גרעסערע זאכן
ווי ער קען, גרעסערע מדריגות ווי זיין
אַמת'ע פלאץ איז, און ווען איינער טוט
זאכן וואס איז העכער ווי זיינע פוחות
- גייט עס נישט... איז ער זיך מייאש
אינגאנצן, און דאס איז וואס דער בעל

דְּבַר וויל!

לְאמיר דיר פֿרענגן, בְּעֶרְעֶלֶע, אויב איך וועל דיר בַּעטן דו זאַלסט מיר בויען אַ הויז וועסטו קענען?

בְּעֶרְעֶלֶע - גיין! ווי קען איך? מ'קען נישט אויף איינמאל בויען אַ הויז... מען דאַרף קענען די פּאך.

זיידע - ריכטיג, אין עבודת השם איז אויך אזוי, מען קען נישט ארויפֿטאַנצן אפֿאר טרעפֿלעך, נאר מען דאַרף אייביג קוקן וואס וויל דער אויבערשטער פון מיר יעצט, היינט, אזוי ווי איך בין יעצט.

מען האט אמאל געפֿרעגט דעם רב'ן, "וואס איז געווען די זכות פון די באַבע אַדל עליה השלום, די טאכטער פון הייליגן בעל שם טוב, וואס זי האט זוכה געווען צו אזעלכע הייליגע קינדער און אייניקלעך?" האט ער געזאגט אז די באַבע אַדל פֿלעגט זיך שטענדיג דרייען מיט אַ פֿראגע, "וואס קען איך יעצט טון פֿאַרן אייבערשטן? וואס וויל דער באשעפֿער פון מיר יעצט!" זי פֿלעגט זיך דרייען מיט אַ בענקעדיגע הארץ צום אויבערשטן, אזוי האט זי זוכה געווען צו זיין די באַבע פון אסאך גרויסע צדיקים.

בְּעֶרְעֶלֶע - ווי קען איך וויסן וואס דער אויבערשטער וויל פון מיר?

זיידע - וואס ס'שטייט אין די תורה, דאס וויל דער אויבערשטער פון אונז! אפֿגיסן נעגל וואסער - איז רצון השם, קושן די ציצית איז רצון השם, ענטפֿערן אָמן איז דעם אויבערשטנס ווילן. נו, לְאמיר הערן פון דיר, וואס האסטו היינט געטון רצון השם?

בְּעֶרְעֶלֶע -אמממ... כ'האב נישט געטראכט אז אויך פֿשוט'ע זאכן הייסט דינען דעם אויבערשטן... איך האב היינט געהאלפֿן בויען די סוכה, און געשלעפֿט סכֶּה פֿאַרן עלטערן שכן, כ'האב געדאוונט שחרית, און געווען שטיל ביי קריאת התורה...

זיידע - געוואלדיג, געוואלדיג, איך זעה אז דו ביסט ממש אן עובד השם! דער בעל דְּבַר פֿראבירט אונז נאָרן אז צו זיין אַ עובד השם דאַרף מען גרויסע עבודות, אָבער דער רבי לערנט אונז אויס אז דער עיקר אידישקייט איז נאָר צו גיין מיט תּמימות און פֿשיטות, טון וואס דער אויבערשטער וויל! אָן קיין חכמות און פֿשעטלעך... דאס איז אויך געווען די גרויסע ליכטיגקייט פון חסידות וואס דער הייליגער בעל שם טוב האט מגלה געווען,

אין צייטן פון בעל שם הקדוש זענען געווען גרויסע ריזיגע רבנים און לומדים, זיי זענען געזעצן אין בית מדרש און

געלערנט טאג און נאכט, אָבער די אלע פֿשוט'ע אידן וואס האבן נישט געקענט לערנען, זענען געווען זייער געפאלן ביי זיך. א חלק האבן געוואוינט צווישן די גוים און האבן אפילו ליינען לשון הקודש נישט געקענט, זיי האבן געטראכט בטעות אז זיי קענען נישט דינען דעם אויבערשטן ווייל זיי קענען נישט לערנען און דאווענען, און נאר די לומדים, זיי זענען עובדי השם... וועגן דעם זענען זיי אינגאנצן פראסט געווארן און געפאלן פון אידישקייט.

בזו דער דערבארעמדיגער באשעפער האט געשיקט דער הייליגער בעל שם טוב, וואס איז געקומען ווייזן פאר אלע אידן אז מ'לוא כל הארץ כבודו, דער אויבערשטער געפינט זיך אומעטום און יעדער איינער קען אים דינען! ער האט זיך געדרייט צווישן די דערפלעך און גערעדט מיט די פשוט'ע אידן, די וואסער טרעגערס, די שוסטערס און שניידערס און זיי געשטארקט אז דער אויבערשטער האט זיי זייער ליב, ער ווארט צו הערן פון זיי אפילו פשוטע ווערטער. יעדע קליין מצוה וואס זיי היטן אפ האט דער באשעפער גרויס נחת פון דעם. אזוי האט דעם בעל שם טוב און שפעטער זיינע הייליגע תלמידים מחזק

געווען און אויפגעהויבן טויזנטער נשמות, זיי געשטארקט צו טון וואס זיי קענען יא, ער האט אויפגעשטעלט שולן פון תהלים זאגער'ס, וואס האבן געשפאלטן הימלען, און בעלי בתים וואס לערנען נאכן ארבעטן, ער האט אויסגעלערנט אז מען קען טון רצון השם מיטן זינגען צום אויבערשטן, מיטן טאנצן, מיט העלפן א צווייטן, ביז ס'איז געווארן פון די פשוט'ע פראסטע אידישע פויערן גרויסע עובדי השם, א חלק זענען געווארן אפילו צדיקים נסתרים וואס האבן געדינט השם יתברך שטיל און באהאלטן.

בערעלע - איך דערמאן זיך א כ'האב אמאל געהערט אז דער רבי האט געזאגט אז עס וועט נאך קומען א צייט וואס ווער עס וועט זיין א פשוט'ער ערליכער איד וועט ער זיין א חידוש אזוי ווי דעם בעל שם טוב אין זיין צייט!

זיידע - יא, ר' נתן רעדט וועגן דעם אז היינט, מיט א קליין טריט קען מען אויפטון וואס די הייליגע תנאים און גרויסע צדיקים האבן געהארעוועט לאנגע יארן. לאמיר זיך שטארקן צוזאמען אז מיר גייען זיין עובדי השם באמת, בעטן, בענקען און האפן צו אייביג טון דעם באשעפער'ס ווילן.

יום טוב ספר ביום הילולתו רבנו

מיר ווייסן בכלל נישט די גרויסקייט פון דער מצוה

שפּאַניע א.ד.ג. צו קויפן כּשׂר'ע אַתּרוגים. פּאַרשטייט זיך אז מען האט נישט געקענט צו פיל שלעפּן פון ווייט, אזוי אז ס'איז נישט געווען צו געפּינען צו פיל אַתּרוגים און זייער פּרייז איז געווען זייער זייער טייער. עס פּלעגט זיך מאכן אָפּט אז א גאַנצע שטעטל זאל נישט האבן קיין אייגענעם אַתּרוג, נאר אלע זענען געקומען בענטשן די ברכה 'על נטילת לולב' מיטן אַתּרוג פונעם רב פון שטאט.

אין יענעם יאר איז נישט געווען צו טרעפן אין גאַנץ אוקריינע קיין כּשׂר'ע אַתּרוג. מענטשן האבן שוין גערעדט אז קען זיין אז די יאר וועט מען בכלל נישט קענען בענטשן אויף אן אַתּרוג! הארט בעפאר יום טוב סכות האט דער באשעפער געפירט מיט נסים אז עס איז אנגעקומען א קליינער צאל אַתּרוגים צו עטליכע דערפלעך, ווען

אין יאר תק"ע ווען דער הייליגער רבי האט געוואוינט אין ברסלב איז נישט געווען צו געפּינען קיין אַתּרוגים אין גאַנצן געגנט. אלע אידן פון אלע דערפּלעך האבן זיך ארומגעדרייט באזארגט, 'וואס וועט מען דא טון?' צו וועט מען בענטשן דאס יאר נאר אויף דריי מינים?

היינטיגע צייטן, געלויבט השם יתברך איז דא מיט אויבערשטנס הילף אסאך שיינע אַתּרוגים צו געפּינען, יעדער פאר זיך קען זיך פארגינען צו קויפן א פּריוואטן אַתּרוג, אָבער אין יענע יארן אין אוקריינע און אויף אנדערע מדינות ארום, איז אן אַתּרוג געווען א מוראדיגע טייערע זאך. שוין אפאר מאנאטן פריער האט מען געדארפט ארויספארן איבער שווערע וועגן צו ווייטערע לענדער אזוי ווי מאראקא אדער

דער פרייז האט דערגרייכט מער פון פופציג רענדלעך פאר אן אַתרוג! (אסאך געלט איז יענע צייט). בחסדי השם איז אויף אנגעקומען און אַתרוג קיין ברסלב צום הייליגן רבי'ן.

ווען דער רבי האט באקומען די הייליגע אַתרוג אין האנט, איז ער געווארן מוראדיג פרייליך, אזא שמחה וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן. פון גרויס פרייד, האט ער געבעטן מען זאל ברענגען כלי זמר צו שפילן פאר אים אויף די גרויסע נס וואס דער אויבערשטער האט צוגעשיקט אז ער האט זוכה געווען צו באקומען דעם אַתרוג. דריי גאנצע טעג האט דער הייליגער רבי געהאט חיות פון דעם אַתרוג! ווען אין די טעג האט ער אינגאנצן נישט געפילט זיין שווערע קרענק וואס ער האט געהאט נאר ער איז געווען פריש און געזונט, און געדאנקט דעם באשעפער פארן טייערן אַתרוג.

אפילו נאך סכות האט דער רבי אסאך ארומגערעדט וועגן דעם אַתרוג און האט געזאגט 'אז מיר ווייסן גארנישט די גרויסקייט און די טייערקייט פון די מצוה פון אַתרוג'. אזוי ווי מיר זעען אז אידישע קינדער גיסן אסאך געלט פאר די הייליגע מצוה. "אוודאי", האט דער רבי געזאגט, "איז עס נישט בחנם... ווייזט אויס אז די מצוה איז זייער טייער און גרויס, אז מיר

קענען זיך גארנישט פארשטעלן, מיר ווייסן נישט איר גרויסקייט. ס'קען זיין אז ווען אידן וואלטן געוואוסט די גרויסקייט און חשיבות פון דעם אַתרוג וואלט מען געטון פיל מער פאר די מצוה. ווייל מיר אידן זענען א קלוגע פאלק און ס'איז שווער אונז צו פארנארן און אוודאי אז מיר צאלן אסאך געלט פאר די מצוה איז עס נישט סתם, נאר מיר דערפילן די גרויסקייט פון די מצוה אפילו און צו ווייסן." (שיחות הר"ן קכה)

א טייערן אַתרוג?

עס האט זיך אמאל געמאכט אז ר' נתן האט געטראפן א שיינעם אַתרוג ביי איינעם, א סוחר פון אַתרוגים, האט ער געבעטן דעם סוחר אויב ער לאזט אים ווייזן דעם אַתרוג פאר זיין רבי'ן. דער סוחר האט צוגעשטימט און ר' נתן איז געלאפן שנעל ווייזן דעם אַתרוג פארן רבי'ן.

ווען דער רבי האט געזען דעם אַתרוג האט ער עס נישט באוואונדערט, נאר געזאגט געלאסן, "נו..." אזוי ווי מען זאגט גאנץ פייני... מיט דעם אלעס האט דער גרויסער תלמיד באשלאסן צו קויפן דעם אַתרוג. שפעטער האט ר' נתן ווידער געוויזן דעם אַתרוג פארן רבי'ן, אבער דאס מאל האט דער רבי מוראדיג אויסגעלויבט און באוואונדערט דעם אַתרוג, האט ר' נתן געפרעגט דעם רבי'ן, "פארוואס אין אנפאנג האט דער רבי

נישט באלויבט דעם אַתרוג און יעצט נאָך קויפן יאָר?

האַט אים דער רבי געענטפערט: "אויב איך וואלט באוואונדערט דעם אַתרוג נאך פארן קויפן, וואלסטו געלאפן איבעראשט מיט אַ שמחה קויפן דעם אַתרוג און ווען דער סוחר וואלט געזען דיין פרייד אויפן פנים, אז די וילסט שטארק דעם אַתרוג וואלט ער ארויפגענומען דעם פרייז און געבעטן פאר דעם גרויס געלט... דערפאר האב איך נישט געוואלט צופיל באוואונדערן דעם אַתרוג אבער באַמת איז עס זייער אַ מהודר'דיגער אַתרוג. (שיש"ק)

וויינען צום אויבערשטן

דער הייליגע רבי פלעגט אסאך וויינען צום אויבערשטן. יעדע זאך וואס ער האט זוכה געווען צו משיג זיין, פלעגט ער פריער אסאך בעטן און וויינען צום באשעפער אז ער זאל רחמנות האבן אויף אים און געבן די מדריגה צו וואס ער וויל זוכה זיין.

נאך אלס קינד, ווען ער האט נאכנישט פארשטאנען דאס לערנען האט ער אסאך געוויינט ביז דער אויבערשטער האט אים געהאלפן און ער האט פארשטאנען דאס לערנען אזוי אין אלע זאכן. בפרט אין די ימים נוראים, די הייליגע טעג פון ראש השנה ביז נאך שמחת תורה, פלעגט דער רבי אסאך וויינען.

איינע פון די יארן - יום טוב ספוח, ווען דער הייליגער רבי האט זיך ארומגעדרייט ארום די בימה מיט די הייליגע פיר מינים, האבן די חסידים געזען שפעטער אז די גאנצע ערד ארום די בימה איז געווארן נאס פון טרערן וואס דער הייליגער רבי האט געוויינט ביי די הקפות ארום דער בימה. (השתפכות הנפש - הקדמה)

דער רבי האט געזאגט, אז ויפיל מער א איד וויינט אין די הייליגע טעג, איז ער זוכה צו א שפעטערן אַתרוג (שיחות הר"ן פז). אבער דער עיקר מעלה פונעם וויינען איז נישט ווייל מען איז צעבראכן און ברגז, נאר פארקערט, די גרויסקייט פון אן אמת'ע טרער איז נאר ווען עס איז פון שמחה, אזוי ווי מיר זאגן ראש השנה: "כי בשמך יגילון כל היום." זאגט דער רבי אז דאס איז ראשי תבות ב'כ'י'ה' - וויינען, דאס מיינט אז אין די טעג דארף מען זיך פרייען און פרייליך מאכן אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין אידן, דאס אויסגעוועלטע פאלק פון באשעפער און ער האט אינז געגעבן די הייליגע מצות וואס דורך זיי קענען מיר זיך דערנענטערן צום אים, און פילן אביסל העכערקייט. אזוי אויך אז ער האט אינז מקרב געווען צו אמת'ע גרויסע צדיקים ביז מען וועט וויינען פון גרויס פרייד און בענקעניש צום באשעפער.

ווא איז דער פיטום פארטווינדן?!

איוואן היט אזוי פארזיכטיג? האט ער געטראכט אפשר ליגט דארט עפעס עקסטער אינטרעסאנט? האט דער נארישער גוי געעפנט דעם פעקל און צו זיין גרויס ענטוישונג האט ער דארט געטראפן א גרינע לימענע... דער גוי האט זיך שטארק געוואונדערט, 'וואס איז דאס? אין אוקריינע וואקסן נישט קיין אתרוגים, ער האט אזא פרוכט קיינמאל פאר זיינע אויגן נישט געזען, האט ער געטראכט, 'אפשר איז דאס א ספעציעלע פרוכט וואס האט אן עקסטערן געשמאקן טעם?' האט ער געגעבן א בייס אראפ דעם פיטום פונעם אתרוג... אוי וויי אזוי ביטער! דער גוי איז געווארן אינגאנצן ברוגז און צעמישט, 'וואס גייט דא פאר?' ער האט געגעבן א פאק אריין דעם אפגעביסענעם אתרוג צוריק אין פושקע.

איוואן נעמט דעם פושקע אין גייט ווייטער זיין וועג. ער קומט אן צו אן ארענדאר, א איד וועלכער פרעגט אים אויס וואס ער טראגט דארט אין זיין פושקע. איוואן דערציילט אים וואס זיין שליחות איז און באווייזט אים דער אינהאלט. דער איד, דערזעענדיג דעם אפגעביסענער אתרוג.

"שוין, דארפסט מער נישט פארזעצן דיין וועג ווייל דער פרוכט איז שוין

ס'איז געווען א מעשה אין ברסלב אין די צייטן פון ר' נתן א גרויסער רב האט נישט געהאט קיין אתרוג אויף סוכות, אוי, עס קומט שוין יום טוב סוכות, וואס וועט מען טון אן קיין אתרוג צו בענטשן? די חסידים פונעם רב האבן זיך גענומען זוכן א אתרוג אין אלע ווינקלען, ביז זיי האבן געפינען אז ערגעץ אין א ווייטע דערפל איז פארהאן אן אתרוג. געוואלדיג! די חסידים פון יענעם געגנט האבן אפגעקויפט דעם אתרוג, אבער אזוי ווי עס איז שוין געווען ממש נאנט צום יום טוב, האבן זיי אריבער געשיקט דעם אתרוג מיט א גוי, ער זאל עס שנעל ברענגען צום רב.

דער גוי איז ארויס אויפן וועג מיט'ן טייערן ארטיקל וואס ער היט אפ. אינמיטן וועג איז ער מיד געווארן און זיך געפאקט שלאפן. איז געקומען א צווייטער גוי איז איז נייגעריג געווארן, 'וואס ליגט דא אין די זעקל וואס דער

גארנישט ווערד, " האט דער איד אים געזאגט. אבער דער גוי האט זיך נישט וואוסנדיג געמאכט נאר געגאנגען צום רב איבערגעבן דעם פסול'ן אתרוג כאילו לא היה'... דער רב האט באקומען דעם אתרוג האט ער געטראפן א פסול'ע אתרוג מיט אן אפגעביסענעם פיטום... געוואלד!!! וואס גייט דא פאר?!

די מעשה איז באוואוסט געווארן. דער רב האט נישט געהאט קיין אתרוג אויף סוכות, ס'איז געווען גרויסע בזיונות. אלע האבן זיך געדרייט פארוואונדערט, ווער האט אפגעהאקט די פיטום פון דעם טייערן אתרוג?

אין דער ברסלב'ער שטיבל האט זיך געדרייט א ווערטל מאכער, אזא פרייליכער איד. וואס איז גראדע נישט געווען קיין תלמיד פון ר' נתן, ער האט נישט געהאט דאס תמימות און גלייכקייט פון ר' נתן'ס תלמידים. איין טאג ביים דאווענען מנחה אין שול, אזוי ווי ער האט פונקט געהאלטן ביים זאגן די קרבנות האט ער געגעבן א שריי ארויס פון פענסטער, "תנו רבנן פיטום האק"... (אנשטאט צו זאגן פיטום הקטורת האט ער געזאגט פיטום האק...) אזוי ווי די חסידים אינדרויסן האבן דאס געהערט זענען זיי געווארן זייער פארשעמט. די ווערטל "פיטום האק" איז

אריבער געפלוויגן אינעם גאנצן שטאט. די חסידים פון רב זענען געווארן זייער ברוגז. זיי האבן עס אפגעטייטשט אז די ברסלב'ער לאכן פון זיי, דעריבער איז זיי איינגעפאלן א נארישער געדאנק אז די ברסלב'ער זיי זענען די חברה..., זיי האבן אפגעהאקט דעם פיטום פונעם אתרוג!!!

איינער האט געטראכט, דער צווייטער האט געזאגט, דער דריטער האט געקאכט מיט צארן, דער פערדער האט געשריגן געוואלד! דער פינפטער איז געגאנגען מסר'ן דעם רב אז ר' נתן, נישט מער און נישט ווייניגער, האט געהייסן דעם גוי אפהאקן דעם פיטום... אזוי איז די מעשה געווארן אויפגעבלאזן אויף א שרעקליכע מחלוקת.

די דאזיגע חסידות האבן שוין געהאט אן אלטער חשבון מיט די ברסלב'ער און דא האבן זיי געהאט א תירוץ אויפצופלאקערן א מחלוקה. מען האט געזאגט אז אזוי האט זיך אנגעהויבן די גאנצע גרויסע מחלוקה אויף ר' נתן, וואס צוליב דעם איז ער אריבער שרעקליכע רדיפות ביז ער איז פארטריבן געווארן פון ברסלב אויף דריי יאר. אזוי אויך איז אונז פארלוירן געווארן אפאר חלקים פון ליקוטי הלכות, וואס האט געקענט אויפלייכטן די וועלט.

מעשה ב' - פון דער מלך און דער קייסער (6)

גיהייסן אז מען זאל זיין צורה אפ מאלין ביי איטליכן קוואל. און מזאל שטעלין שומרים. זיי זאלין היטן באים אז איינער וועט קומען און וועט זיך שטארק צו קוקן צו דער צורה (דהיינו צו דעם פארטעט פון דעם מלך דאס איז די בת קיסר כנ"ל) און וועט מאכן א שלעכט פנים זאל מען דעם מענשן חאפין און מען זאל אים איין זעצן אין דער תפיסה.

האט מען אלץ אזוי גיטאן. זענען אן גיקומען די אלע דריי (דהיינו דער ערשטער בן מלך וואס ער איז דער רעכטער חתן פון דער בת קיסר) וואס זי איז דא מלך גיווארין.

און דער זון פון דעם סוחר (וואס דער פאטער האט אים פאר טריבן איבער דער בת קיסר וואס זי איז פון איהם אנטלופען גיווארין כנ"ל) און דער מלך וואס מען האט אים פאר טריבן (אויף איבער דער בת קיסר וואס זי איז פון אים אנטלופן גיווארין מיט די עלעף פאניס כנ"ל)

און איטליכער פון די דריי האט דער קענט אז דאס איז איר צורה. און האבן זיך זייער צוגיקוקט און האבן זיך דער מאנט און האבן זיך זייער מצער גיווען. האט מען זיי גיחאפט אין דער תפיסה אריין.

בשעת חתונה האט דער מלך גיהייסן (דהיינו די בת קיסר) אז מען זאל די שבוים ברענגען פאר אים האט מען גיבראכט די אלע דריי. האט זי זיי דער קענט און זיי האבן זי נישט דער קענט מחמת זי איז

דער ווייל האבן זיי דער זעהן אז דער בן מלך וואס ער איז גיוועזן זייער מלך איז ניט דא. האבן זיי גיפרעגט (דהיינו די מדינה האט גיפרעגט) ווי איז אונזער מלך.

האבן זיי דער ציילט זיי די גאנצע מעשה. אז דער בן מלך איז שוין לאנג גישטארבן און אז זיי האבן שוין אויף גינומען איין נייעם מלך דעם וואס ער גייט מיט זיי (דהיינו דעם דאקטאר דאס איז די בת קיסר) האט זיך די מדינה זייער גיפרייט וואס זיי האבן שוין איין נייעם מלך.

דער מלך (דהיינו די בת קיסר) האט גיהייסן אויס רופין אין אלע מדינות אז ווי עס גיפינט זיך ערגעץ א גר אדער א בורח דהיינו איין אנטלאפינער אודער א פארטריבנער זאלין זיי אלע קומען אויף דער חתונה עס זאל איינער פון זיי ניט אפ גיין. וועלין זיי נעמען גרויסע מתנות.

וידער האט גיהייסן דער מלך (דהיינו די בת קיסר) אז מען זאל מאכן ארום דער גאנצער שטאט קוואלין ארום און ארום. כדי אז איינער וועט וועלין א טרונק טון זאל ער ניט באדארפן אנוועק גיין א טרונק טון. נאר איטליכער זאל גיפינען א קוואל לעבין זיך.

נאך האט דער מלך (דהיינו די בת קיסר)

גיגאנגען אן גיטאן ווי איין מאנצביל.

האט זיך אן גירופן די בת קיסר און
 האט גיזאגט דו מ'לך דיך האט מען פאר
 טריבען איבער די עלעף פאניס וואס זיי
 זענען פאר פאלן גינארין נאדיר אפ דיינע
 פאניס. קער דיך אום אהיים צו דייין מדינה
 און צו דייין מלוכה. דו סוחר (כלומר פרי
 האט זי גירעט צום מ'לך. היינט האט זי אן גיהויבן
 צו ריידין צום בן הסוחר הנ"ל) דיך האט דייין
 טאטע פאר טריבן איבער דער שיף מיט
 דער סוחר וואס עס איז פאר פאלין

גינארין (פנ"ל) נאדיר אפ דייין שיף מיט
 גאר דער סוחר.

און דער פאר וואס דייין געלד איז אזוי
 לאנג אויסין גיווען דער פאר האסטו היינט
 מער עשירות אין דער שיף כפלי כפלים
 מער פון פרי (ווארין היינט איז נאך גיווען אין
 דער שיף דאס גרויסע עשירות פון די רוצחים פנ"ל)
 און דו בן מ'לך (דהיינו דער ערשטער בן מ'לך
 וואס ער איז באמת דער חתן)
 קום אהער לאמיר אהיים פארין. האבין זיי
 זיך אום גיקערט אהיים. אמן ואמן.

ענטפער

די שאלות אויב די

ענטפער איז יא, פיל אן די

קעסטל שווארץ, אויב די ענטפער

איז ניין, לאז עס ליידיג. עס וועט דיר

אוסקומען עפעס וואס דער רבי האט

געוואלט אז מען זאל זיין!

א ב ג ד ה ו ז ח

1
2
3

1 האט דער רבי נאך זוכה געווען צו זען דעם הייליגן "תולדות יעקב יוסף"?
 2 דער רבי איז געווען פרייליך דריי טעג אין א צי און אגרנישט געשפירט זיין קרענק
 וועגן די שמחה פון זיין אחרונג, איז עס געווען יאר תקצ"ח? (שיחות הר"ן קכ"ה)
 3 האט דער רבי געשלאפן דאס לעצטע נאכט פארן רבי'נס הסתלקות?
 4 האט דער רבי געוואלט רבא דער עיקר דאס אויפזיין?
 5 האט דער רבי אריינגעקוקט אין ר' נתנ"ס אויג פאר א לענגערע צייט פארן רבי'נס הסתלקות?
 6 דער רבי איז געווען פרייליך דריי טעג אין א צי און אגרנישט געשפירט זיין קרענק
 וועגן די שמחה פון זיין אחרונג, איז עס געווען יאר תקצ"ח? (שיחות הר"ן קכ"ה)
 7 האט דער רבי געשלאפן דאס לעצטע נאכט פארן רבי'נס הסתלקות?
 8 האט דער רבי געוואלט רבא דער עיקר דאס אויפזיין?
 9 האט דער רבי אריינגעקוקט אין ר' נתנ"ס אויג פאר א לענגערע צייט פארן רבי'נס הסתלקות?
 10 דער רבי איז געווען פרייליך דריי טעג אין א צי און אגרנישט געשפירט זיין קרענק
 וועגן די שמחה פון זיין אחרונג, איז עס געווען יאר תקצ"ח? (שיחות הר"ן קכ"ה)
 11 האט דער רבי געשלאפן דאס לעצטע נאכט פארן רבי'נס הסתלקות?
 12 האט דער רבי געוואלט רבא דער עיקר דאס אויפזיין?
 13 האט דער רבי אריינגעקוקט אין ר' נתנ"ס אויג פאר א לענגערע צייט פארן רבי'נס הסתלקות?
 14 דער רבי איז געווען פרייליך דריי טעג אין א צי און אגרנישט געשפירט זיין קרענק
 וועגן די שמחה פון זיין אחרונג, איז עס געווען יאר תקצ"ח? (שיחות הר"ן קכ"ה)
 15 האט דער רבי געשלאפן דאס לעצטע נאכט פארן רבי'נס הסתלקות?
 16 האט דער רבי געוואלט רבא דער עיקר דאס אויפזיין?
 17 האט דער רבי אריינגעקוקט אין ר' נתנ"ס אויג פאר א לענגערע צייט פארן רבי'נס הסתלקות?
 18 דער רבי איז געווען פרייליך דריי טעג אין א צי און אגרנישט געשפירט זיין קרענק
 וועגן די שמחה פון זיין אחרונג, איז עס געווען יאר תקצ"ח? (שיחות הר"ן קכ"ה)
 19 האט דער רבי געשלאפן דאס לעצטע נאכט פארן רבי'נס הסתלקות?
 20 האט דער רבי געוואלט רבא דער עיקר דאס אויפזיין?

13 האט דער רבי נאך זוכה געווען צו זען דעם הייליגן "תולדות יעקב יוסף"?
 14 האט דער רבי געהאט עליות וירידות ווען ער איז געווען יונג?
 15 האט דער רבי זוכה געווען צו זען דעם הייליגן בעל שם טוב?
 16 איז ר' נתן געווען א תלמיד פון ברדיטשובער רב?
 17 האט ר' נתן געלערנט קבלה ספרים?
 18 האט ר' נתן משמש געווען דעם הייליגן ר' אלימך מליזענסק?
 19 איז ר' נתן געווען אין מצרים? (ימי מוהרנ"ת חלק שני ק"ג)
 20 האט ר' נתן זוכה געווען צו לולב בענטשן אויפן שיף אהיים פון ארץ ישראל נאכדעם ווען אלע האבן זיך מייאש זיין צו האבן ארבע מינים?
 (ימי מוהרנ"ת חלק שני ק"פ)

21 האט ר' נתן געהערט שופר בלאזן אויפן שיף, אויפן וועג אהיים פון ארץ ישראל? (ימי מוהרנ"ת חלק ב' קע"ה)
 מראה מקומות (ספר המידות את ראיה, רפואה), (שיחות הר"ן אות פ"ז), (שיחות הר"ן קכ"ה), (ספר המידות דרך), (ימי מוהרנ"ת חלק א' ס"א), (ימי מוהרנ"ת חלק א' נ"ט)

משלים

אָפּגעזאַגט, האט ער געטראכט צו זיך,
'וואס קען איך טון מיטן באפעל פונעם
קעניג?'

אָבער, דער באשעפער פירט דאך די
וועלט, האט ער אזוי צוגעפירט אז
קאפצין פאשא איז אנטקעגן געקומען
ר' משולם, און ער האט פארציילט
פארן פאשא אז ער האט באקומען
זייער א וויכטיגע בריוו פונעם קעניג
וואס ער מוז היינט אפטרעגן, אָבער
ער האט א פראבלעם אז עס איז אים
אונטערגעקומען א וויכטיגע אידישע
מצוה וואס ער זאגט קיינמאל נישט אָפּ,
דעריבער בעט ר' משולם פונעם פאשא,
"אָפּשר ווילסטו דאס אפטרעגן צו דעם
אדרעס?"

דער פאשא האט זיך זייער גערן
צוגעכאפט, יעצט וועט ער האבן נאך א
מסירה פארן קעניג קעגן דעם משולם -
דער קעניג'ס ליב-האבער.

קאפצין פאשא נעמט דעם בריוו און
גייט צום אדרעס ווי מען דארף עס
טראגן, דאס איז געווען דער אויפזעער
וואס דארף פארברענען אלע וואס
זענען מחיב צו ווערן גע'הרג'ט דורכן
קעניג.

ווי נאר דער פאשא גיבט איבער דעם

המשך פון פאריגע וואך ווען דער
קעניג האט אפגעשריבן א בריוו און
געהייסן פאר זיין אוהב עס גלייך
אריבערצוטראגן צו אן אדרעס.

ביי דעם איד, מיר וועלן אים רופן ר'
משולם, איז געווען זייער באלויבט
די מצוה פון מילה, צו מל'ן אידישע
קינדער. ווען אימער מען האט אים
מכבד געווען מיט די מצוה האט קיין
שום מניעה אים נישט אפגעהאלטן
פון אט די הייליגע מצוה, ווייל עס איז
געווען אין זיינע אויגן זייער חשוב און
באליבט.

אין דעם טאג ווען ער האט געדארפט
אפטרעגן די בריוו פונעם קעניג צום
אנגעגעבענעם אדרעס, און דער
אויבערשטער וויל דאך אפהיטן זיינע
באליבטע קינדער, האט דער באשעפער
אזוי צוגעפירט אז א איד וואס וואוינט
אין א דערפל איז געקומען צו ר' משולם
ער זאל מיטפארן מיט אים צום דארף
מל'ן א נייע געבוירן אידיש קינד.

אזוי ווי ר' משולם האט זייער חשוב
געהאלטן די מצוה און קיינמאל דאס

צום רבינוס

שנים

געשעצטער

קעניג אז ער קען

נישט דערליידן די גערוף וואס קומט ארויס פון מיין מויל

הערשט יעצט האט אים דער קעניג דערציילט אז קאפצין פאשא האט גע'מסר'ט אז דו האסט געזאגט אז דו דולדסט נישט די ריח פון מיין מויל דעריבער ווילסטו האבן א טיכל אויפן מויל נישט צו שפירן די שווערע גערוף פון מיין מויל.

דער קעניג פארציילן פאר ר' משולם וואס אין בריוו איז געשטאנען און וואו אהין עס איז געגאנגען, און דאן רופט זיך דער קעניג אן: "יעצט זע איך אז עס איז פארהאן א גאט וואס היט זיינע באליבטע פון אלעם שלעכטס, וואס דער קאפצין האט געוואלט זען ביי דיר האט ער באקומען גלייך ביים טיר."

פון דאן איז דער ר' משולם נאך מער נאנט געווארן צום קעניג און האט אים נאך מער געליבט און געהעכערט זיין ראנג מער פון אלע שרים אין קעניג'ס פאלאץ.

בריוו צום אויפזעער, האט ער אן פרעגן אים אריינגעשליידערט אין קאלעך-אויבן, דאס איז אים זיכער געקומען אלס מדה פנגד מדה, וואס ער האט געוואלט טון פאר ר' משולם, דאס ער באקומען.

ר' משולם ווייסט גארנישט פונעם נס וואס איז צו אים געשען. אויפצומארגנס קומט ער צום קעניג, ווי דער קעניג זעט אים, וואונדערט ער זיך: "האסטו נישט איבערגעגעבן דעם בריוו צום אדרעס וואס איך האב דער באפוילן?"

"אדוני המלך" זאגט ר' משולם אין א שטילן טאן: "דעם בריוו האב איך איבערגעגעבן פארן קאפצין פאשא, ווייל עס האט זיך מיר געמאכט זייער וויכטיגע מצוה וואס דער באשעפער האט מיר צוגעשיקט, איך זאג קיינמאל נישט אפ אזא סארט מצוה."

יעצט האט דער קעניג שוין גוט פארשטאנען אז דער קאפצין פאשא האט דא באקומען א שטראף פאר די מסירה וואס ער האט פארציילט פארן קעניג. פרעגט דער קעניג: "פארן וואס האלסטו א שמאטע אויף דיין מויל ווען דו רעדסט צו מיר?"

ענטפערט ר' משולם: "קאפצין פאשא האט געהערט פונעם הויכן

לאמיר זיך פאר הערו

מעשה ב' פון דער מלך און דער קייסער (6)

- ד. וואס האט די בת קיסר געזאגט פאר דעם מלך ביי די חתונה?
- נעם די שיף מיט די סחורה
 - קום אהער לאמיר אהיים פארן
 - גיי צוריק צו דיין לאנד מיט די עלעף פאנעס
- ה. וואס האט די בת קיסר געזאגט פאר דעם סוחר ביי די חתונה?
- גיי צוריק צו דיין לאנד מיט די עלעף פאנעס
 - קום אהער לאמיר אהיים פארן
 - נעם די שיף מיט די סחורה
- ו. וואס האט די בת קיסר געזאגט פאר דעם בן המלך ביי די חתונה?
- גיי צוריק צו דיין לאנד מיט די עלעף פאנעס
 - נעם די שיף מיט די סחורה
 - קום אהער לאמיר אהיים פארן

- א. וועם האט דער דאקטער געהייסן קומען אויף די חתונה?
- אלע אנטלאפענע
 - אלע פארטריבענע
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וועמען האט מען גענומען אין תפיסה?
- דער מלך וואס האט געברענגט די עלעף פאנעס
 - דער בן הסוחר
 - דער ערשטער בן מלך, דער בן הסוחר, און דער מלך וואס האט געברענגט די עלעף פאנעס
- ג. "און איטליכער פון די דריי האט דערקענט אז דאס איז איר צורה" - וואס איז דער ריכטיגער סדר געווען?
- צוגיקוקט, מצער גיווען, דערמאנט
 - דערמאנט, צוגיקוקט, מצער גיווען
 - צוגיקוקט, דערמאנט, מצער גיווען

האבן זיי זיך אום געקערט אהיים אמן וואמן - מיט פיל הצלחה

ז. וואס האבן די בילדער א שייכות צו די מעשה וואס מיר האבן געלערנט?

דער געווינער אויף סיפורי מעשיות #5
איז הילד החשוב אלי וויינשטאט, בית שמש

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72 646-585-3040

הגליון נתנדב ע"י

~~

הר"ר מרדכי שמואל שיף הי"ו
להצלחה בכל ענינים

הרוצה בעילום שם
להצלחה בכל ענינים

הר"ר יהודה מייל הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

הר"ר נתן אנשין הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב

לע"נ בילא בת ר' שמעון הלוי ע"ה

